

TOUCHE, TOUCHE! OTMAN en zijn broers

**** 1. Otman en zijn broers Mehdi en Nabil**

Dit zijn Otman, Mehdi en Nabil.

Otman is acht jaar. Hij is de oudste.

Zie je hem op de vertelplaat?

Otman fietst en skatet graag in het park.

Hij houdt ook veel van basketbal.

Mehdi, Otmans broer van zes, speelt liever voetbal.

Hij doet vaak alsof hij Lukaku¹ is!

Otman speelt graag spelletjes op de computer met Mehdi.

En wie is zijn jongste broertje? Dat is Nabil. Hij is vier jaar oud.

Otman en Nabil spelen graag samen met Lego.

Dan bouwen ze een hoog appartement of een machine.

Otmans kleine zus Fatimazohra zie je op de volgende prent.

Otman zorgt goed voor haar, Fatimazohra is een schatje!

WEET JE ...

... dat Fatimazohra één jaar oud is? Zij heeft een lange naam. Kun je haar naam klappen / nazeggen? Fa-ti-ma-zoh-ra!

... wie Lukaku is? Romelu Lukaku is een bekende Belgische voetballer. Kan je zijn naam ook klappen / uitspreken?

¹ Uitspraak: "Loekakoe"

**** 2. Otmans familie en zijn huis**

Otman woont met zijn mama en papa, zijn broers en zusje

op de eerste verdieping van een huis in Brussel.

Onder en boven hen wonen nog andere mensen.

Als je bij Otman aanbelt, moet je door de parlofoon zeggen wie je bent.

Otman heeft twintig neefjes en nichtjes: dat zijn veel

speelkameraadjes! Reda is Otmans lievelingsneef. Hij is zestien jaar.

Hij speelt vaak spelletjes met Otman en zijn broers. Hij brengt hen

naar de Arabische les. En bijna elke zaterdag gaat hij met hen

naar het park. Reda is supercool!

Soms gaat Otmans familie op vakantie naar Marokko.

Het leukste daar is zwemmen, vindt Otman. Zwemmen in de zee!

Nabil is bang van haaien, maar Otman niet!

WEET JE ...

...dat Reda samen met zijn familie in een hoog appartementsblok woont?

...dat Otman soms met alle neefjes en nichtjes gaat picknicken in het provinciaal domein van Hofstade, als het mooi weer is? Daar is een zwembad , een speeltuin en zelfs een strand.

*** 3. De tram

Het is zaterdag. Otman en Mehdi gaan naar Arabische les.

Reda, hun grote neef, brengt hen met de tram.

‘Kijk eens wat een grote bel ik kan blazen!’ roept Mehdi.

‘En ik dan!’ pocht Otman. Hij blaast een enorme kauwgumbel.

Plof! De bel ontploft in Otmans gezicht.

‘Otman toch!’ Reda probeert boos te kijken.

Maar het is zo’n gek gezicht... Otmans neus hangt vol kauwgum!

Reda schiet in de lach.

‘Veeg je gezicht maar snel schoon, Otman. Zo kan je niet naar Arabische les.’

‘Heb je dat gezien, Reda?’ grijnst Otman. Hij pulkt aan de kauwgum.

‘Die bubbel was zeker zo groot als de O op deze machine.’

Otman wijst naar de rode ontwaarder. Reda haalt een kaart uit.

‘Ik was bijna vergeten voor de tram te betalen’, zegt hij.

‘Bib.’

Een groen lampje licht op. Reda knikt tevreden.

‘Kan je op dit ding zien hoe laat het is?’ vraagt Mehdi nieuwsgierig.

‘Ja.’ Otman peutert een stuk kauwgum van zijn neus.

‘15.45’, leest hij.

‘Kwart voor vier al?’ zegt Reda. ‘Dan moeten we wel opschieten.’

Ik wil niet dat jullie te laat komen in de les.’

Daar is de halte van de jongens. Gelukkig.

‘Kom jongens’, zegt Reda, ‘we moeten doorstappen.’

*** 4. Touche touche

De jongens moeten nog een heel stuk wandelen naar school.

Mehdi vindt het saai. Hij dribbelt heen en weer.

‘Pasje, shotten, goal! Lukaku scoort!’ roept hij.

‘Kom’, zegt Reda, ‘we spelen een spelletje.’

‘Jippie!’ juichen Otman en Mehdi. Reda kent coole spelletjes.

‘Touche touche ...’ zegt Reda. ‘Touche touche ... je schoen!’

Mehdi tikt zijn schoen het snelst.

‘Ik ben gewonnen!’ roept hij!

‘Natuurlijk ben je gewonnen,’ bromt Otman. ‘Je bent kleiner dan ik.

Jij moet zo diep niet door je knieën zakken.’

Reda trekt de jongens aan hun rugzak weer omhoog.

‘Geen ruzie,’ zegt hij, ‘we doen het nog een keer.

Touche touche: ... groen!’

Daar! Otman en Mehdi tikken een groen paaltje.

‘Nu ben ik gewonnen!’ roept Otman. ‘Neen, ik!’ schreeuwt Mehdi.

‘Niemand wint’, zegt Reda streng, ‘want dat paaltje staat te dicht bij de straat. Dat is gevaarlijk.’

‘Laatste keer’, zegt Reda, ‘Touche, touche ...’

‘Touche, touche, Maryam! Touche , touche Redouan!’ roept Otman!

Hij zwaait naar Maryam en Redouan, hun nichtje en neefje.

Zij gaan ook naar de Arabische les.

Daar is de school. Oei, het is al vier uur. Snel naar binnen!

***5. Noen:

Mehdi is klas 1 binnengelopen. Otman holt naar klas 3.

Net op tijd! Otman haalt zijn schriften uit zijn rugzak.

In klas drie leren ze Arabische letters schrijven.

Dat is fijn én moeilijk tegelijk.

Van op zijn pennenzak kijkt Spider-Man Otman stoer aan.

‘Na de les gaan we met Reda naar het park’, denkt Otman.

‘Ik ga op het grote klimtoestel. Da’s net een spinnenweb.

Dan ben ik Spider-Man . En ik ga met Mehdi ...’

‘Otman? De anderen zijn al begonnen’, zegt juf vriendelijk.

‘Schrijf maar vijf woorden op die beginnen met ‘noen’.’

Ijverig gaat Otman aan het werk. Even denken. ‘Nabil’,

de naam van zijn broertje. ‘Narjass’, dat is een narcis.

O ja, een kameel: ‘nāqa’.

‘Ik heb er al drie die beginnen met ‘na’, juf’, zegt Otman trots.

‘Goed, Otman’, zegt juf. ‘Zoek er nu met NI, NU, of NOE.

Dan moet je de noen anders schrijven, weet je nog?’

Otman knikt. Hij denkt diep na. Dan schrijft hij:

‘Nimr’: tijger en ‘Noeh’: de Arabische naam voor Noah.

Noah van de boot en de dieren! Dat vindt Otman een mooi verhaal.

De les vliegt voorbij. Op het einde spelen ze nog een spelletje.

De spelletjes van juf zijn bijna zo leuk als die van Reda...

Na de les spurt Otman naar buiten. Zou Reda er al zijn?

*** 6. BaBa

Hé? Daar is baba! Daar is papa, met de auto?

‘Waar is Reda, baba?’ vraagt Otman sip.

‘We gaan toch met Reda naar het park?’

We gaan toch samen spelen met Reda?’

‘Reda kan jullie niet komen halen’, zegt papa.

‘Heeft hij niets gezegd?’

Otman en Mehdi schudden van nee.

‘Reda heeft een tentoonstelling vanavond’, vertelt papa.

‘Een wat?’ vraagt Mehdi.

‘Reda kan erg goed mooie letters schrijven’, legt papa uit.

‘Hij heeft veel tekeningen en teksten met letters gemaakt.

Iedereen mag daar nu naar komen kijken. Dat is een ‘tentoonstelling’.

‘Gaan wij ook kijken, baba?’ vraagt Mehdi.

‘Nee, dat gaat nu niet’, zegt papa, ‘morgen misschien.

Nu gaan we gewoon naar huis.’

Otman is boos. Boos op papa én op Reda.

Hij had zo’n zin om naar het park te gaan.

Waarom heeft Reda niets gezegd? Het is niet eerlijk.

Spider-Man zou zoiets nooit doen.

Spider-man zou hem niet in de steek laten!

***7. De baguette

Thuis is mama druk bezig met het avondeten.

Fatimazohra speelt rustig in haar park.

‘Otman, gaan we met de auto’s spelen?’ vraagt Nabil. ‘Of met de blokken?’

Maar Otman heeft geen zin. Hij is nog steeds boos.

Papa zet de tv op. Het is voetbal!

Mehdi en Nabil gaan bij papa zitten. Ze vinden voetbal leuk.

Otman kijkt niet mee. Hij houdt meer van basketbal.

‘Otman, wil jij een baguette gaan kopen?’ vraagt mama.

‘Jij kijkt toch niet mee naar de match. Hier is één euro.’

‘Nee, ummi, nee, mama, ik wil niet!’ zegt Otman. ‘Ik heb geen zin.’

Mama kijkt streng. ‘Toch ga je naar de bakker, Otman!’ zegt ze.

Boos loopt Otman naar de winkel. De bakkerij is vlakbij, gelukkig.

‘Bonjour Otman.’

‘Bonjour madame’, zegt Otman tegen de winkeljuffrouw.

‘Mag ik een baguette, alstublieft?’

De winkeljuffrouw geeft Otman het langste stokbrood dat ze kan vinden.

‘Hier jongen. En je krijgt nog 20 cent terug.’

Op weg naar huis is het erg druk. Otman moet wachten aan het zebrapad.

Hij is nog altijd boos. Op papa, op mama,... en vooral op Reda.

‘Touche, touche: rouge!’ Otman mikt met het brood tegen het rode mannetje van het verkeerslicht. Krak! De baguette breekt in twee.

Beteuterd kijkt Otman naar de twee stukken brood.

Oei, zal mama boos zijn?

*****8. Aan tafel**

Als Otman thuiskomt, zit iedereen al aan tafel te wachten.

‘Daar ben je’, zegt mama tevreden. ‘We kunnen eten.

Bismillah! Smakelijk!’

‘De baguette was zo lang, dat ze in twee is gebroken’, bloost Otman.

‘Ik was echt wel voorzichtig, ummi, mama...’

Mama zucht. ‘Otman toch.’ Maar ze is niet echt boos.

Mama schenkt thee in. Otman houdt van het geluid van de thee die in de glaasjes stroomt. Er is stokbrood, er zijn Marokkaanse pannenkoeken, mmm. En Otmans lievelingskoekjes staan op tafel: dadelrolletjes en amandelkoekjes... Toch heeft Otman geen zin om te eten.

. Wie komt er nu nog? Mama neemt de parlofoon.

‘Salam Aleikum, welkom. Kom binnen, neef’, zegt mama.

Neef? Dat is vast Reda?

Otman wordt helemaal warm van binnen.

Wat een verrassing. Reda is er. Hij heeft toch tijd voor hen!

***9. Spelletje

‘Reda is er! Reda is er!’ juichen Otman en Mehdi. Nabil slaat zijn armpjes rond Reda heen. Fatimazohra kraait van plezier.

‘Waarom heb je niets gezegd, Reda?’ vraagt Otman.

‘Ik dacht dat we naar het park gingen na de les?’

‘Ik was het vergeten’, geeft Reda toe. ‘Het spijt me!’

‘Zullen we Wizkids spelen?’ stelt Reda voor.

Otman haalt het spel uit de kast.

Even later zitten de vier jongens rond het spelbord.

Om de beurt verzinnen ze vragen. De vragen van het spel zelf vinden ze te moeilijk.

Nabil mag beginnen. ‘Op welk feest krijg je veel snoepjes?’ vraagt Reda.

‘Op het Suikerfeest!’ juicht Nabil.

Dan is het Mehdi’s beurt. Hij weet hoe lang het rijden is naar Marokko.

Met de auto: drie dagen! En met het vliegtuig: maar drie uur!

Otman kent de echte naam van Spider-Man: Peter Parker.

En hij kan ook de noen terugvinden in zijn eigen naam!

Mama en papa verzinnen moeilijke vragen voor Reda, zoals:

‘Noem drie steden in Marokko.’ en ‘Wat is Id-UI-Maulid?’²

Het is erg spannend. Otman en Reda liggen samen op kop.

Nog één vraag voor Reda. Als hij die juist heeft, wint hij het spel.

‘Otman, wat is ‘une baguette’ in het Nederlands?’ vraagt Reda.

‘Een stokbrood!’ juicht Otman. ‘Hoera, ik heb gewonnen!’

² Id-UI-Maulid is het geboortefeest van Mohammed. Het is een heel belangrijk feest in de Islam.

*****10. Bedtijd**

Reda is vertrokken. Het is bedtijd voor de jongens.

Otman denkt terug aan het spel.

‘Ik heb van Reda gewonnen!’ zegt Otman trots.

‘Ja!’ knikt papa. ‘Slim van jou!’

‘Wat gaan we morgen doen, ummi?’ vraagt Mehdi. ‘Het is morgen zondag.’

‘We gaan toch naar Reda.’ zegt Otman. ‘Naar de tentoonstelling.

Was je dat al vergeten?’

‘Gaan we ook naar het park, als het mooi weer is?’ vraagt Nabil heel lief.

‘Dat is goed’, lacht papa. ‘Als de zon schijnt.’

‘Yes! Dan kan ik morgen toch nog Spider-man spelen!’ denkt Otman.

‘Layla saida, jongens. Slaapwel.’

‘Slaapwel ummi, mama. Slaapwel baba, papa.’

De jongens kruipen in bed.

‘Touche touche ... Spider-Man!’ fluistert Otman.

Nabil is het vlugst: hij tikt op zijn borst. ‘Nabil wint!’ lacht Medhi.

‘Morgen ben ik Spider-Man’, zegt Otman slaperig.

‘Er komen dieven naar de tentoonstelling van Reda. Ze willen zijn werk stelen.

Maar ik versla ze met mijn spinnenkracht. Katsjak!’

‘Mag ik meedoen?’ geeuwt Mehdi. ‘En ik ook?’ gaapt Nabil.

Het mag. Spider-Man kan best wat vrienden gebruiken.

Tevreden vallen de drie jongens in slaap.